

V ékony j ég 15. fejezet

Ariana, p éntek 15 december 2023 - 19:29:20

15.

m ájus v ége

Az ért neheztelek a legjobban Stephenre, mert az óta is fáj a csukló. Harmadik napja alig bír mozgatni, és amilyen színekben pompázik, eléggé aggodalomra ad okot. Végül nem bír tovább, elmegyek vele orvoshoz.

És itt kezdek nem haragudni Stephenre. Nevetséges, de olyan jókép dokit fogok ki, hogy még azt is nehezen tudom elhabogni, miért jöttem. Ráadásul az az érzésem támad, hogy a dokinak is feltűnik, miért vagyok ennyire zavarban. Nem úgy látszik, mintha világgá akarna rohanni, ami & gyanús. A heteroszexuális férfiakat minimum kibillentem ezzel az egyensúlyukból, legalábbis az én tapasztalatom szerint, de Qt nem. Nem mintha túl sokszor futottam volna bele kényes szituációba, valahogy mindig szerencsém volt.

Nézegeti a csuklómon a végül áfutást, és szerintem azt is azonnal leveszi, hogyan sérültem meg, vagy legalábbis tippje van, és ezt meg is osztja velem.

Párkapcsolati zórók? kérdez rá. Megrázom a fejem, de nem kezdek kúlni ősebb magyar ázatba, letudom röviden.

Nem egészen.

Készítünk egy röntgent, és meglátjuk, kell-e gipszelni.

Na, pont ettől félek. Kánikulában készítenék lenné hetekig gipszben. Ha tényleg kell, kinyírom Stephen. Mondjuk eltörve biztosan nincs, mert tudom mozgatni, bár piszkosul fáj. Csakis én lehetek, akinek sikerül ilyen szerencsétlenül kifogni azt a mozdulatot &

Afrászthoztam rá, amikor összevesztünk. Az ijesztett meg, hogy annyira dühös voltam rá, hogy egyáltalán nem tudom, mi lett volna, ha nem fog le. Sosem voltam agresszív típus, ezért pláne féllelmetes, hogy Stephen ennyire fel tudott húzni. Az eredményel visszamegyek az orvoshoz.

Nem kell gipszelni.

Akkor átshajtok, hogy szerintem a szomszédépületben is hallják. Kapok receptet valami kenőcsre, és nagyon próbálom megjegyezni az instrukciókat, de gondolatban messze járok, és mire észbe kapok, ki is mondom, amire gondolok.

Mennyire lehetetlen, hogy az ember randira hívja az orvosát?

Amilyen könnyedén elhagyja a szívet a kérés, annyira bele tudnám verni a fejem a falba. Döbönt csendet kapok el Qszörválászként, aztán egy szolid mosolyt.

Hm. Sajnálom, de páciensnek nem etikus igazmondani, és a rendelésben ül az orvosom vagyok.

Értem felelem, de legalább megtudom, hogy nem teljesen csináltam helyét magamból. Legalábbis megfogalmazás eléggé árukkodó. És ha már látod, legyen kövér. Azt hiszem, pár perc múlva veszek egy kávét a büfében. Az a kezelésként ível van mondom, és kifelé indulok. Nem értem, mi ütött belém, ennyire az ért nem vagyok rámenősen, fleg egy ilyen találkozásnál nem kellene annak lennem. Már a kilincsen van a kezem, amikor meghallom a választ.

Negyedóra múlva tartok egy szünetet.

Tuti, hogy minimum elmebetegnek néznek odakint, amiért fűligér Qszájjal csukom be magam mögött az ajtót. Mire a

bűf ébe érek, már nincs annyira jókedvem, mint előtte. Basszus, nem vagyok normális & igazából azt sem tudom, miért csináltam. Megtetszett, igen, de pár szónál nem beszélünk többet, egyszer qen csak vonzott az aurája, a belqle áradó nyugalom & Nekem tényleg elment a maradék eszem. Kicsit árulónak érzem magam. Elárulom az érzéseimet, közben meg tudom, hogy az élet megy tovább, és hiába vágyódom továbbra is Lucas után, Qt úgysem kapom vissza. Muszáj leszek előre nézni, és nem visszafelé, és jobb lenne, ha végre nem Stephent használnám bűfelejtőnek. Mindkettőnk érdekében. Főleg, hogy nagyon úgy látszik, amúgy sem eléghatásos & Még mindig ezen jár az agyam, mikor valaki kihúzza a velem szemben lévő Qszékét, és egyből tudom, ki az. Na, érdekes beszélgetésnek nézek előbe, az biztos.

Nos, szervusz szólal meg, és elmosolyodik. Victor vagyok.

Matt.

Igen, tudom feleli, és kicsit közelebb hajol, az asztalra könyököl. Egyenesen a szemembe néz. Nos, Matt, eléggé megleptél.

Nekem mondd? nevetek fel. Még magamat is.

Ezek szerint nem sikerülne ívsz el vadidegeneket randizni? kérdezi, én meg elszakítom tőle a pillantásomat, és zavartan kezdem inkább a kávémat kavargatni.

Na, jó, volt már példa árulom el, aztán rájövök, ez hogyan hangzik, és ismét felpillantok. De nem ennyi alapján teszem hozzá mentőgetőzéseképp, mire egy hangyányit feljebb emelkedik a szemöldöke.

Értem. Na és mit keresel?

Egyelőre egy randit? próbálkozom. Nagyon reménykedem, hogy igent mond. Végre kapok egy Qszintébb mosolyt, mint az eddigiek.

Legyen.

Hosszan kifújom az eddig benn tartott levegőt, és viszonzom a mosolyát.

Már áérsz?

Inkább holnap. És lehet főleg ne itt neveti el magát. Megállapítom, hogy határozottan jóáll neki, ha nem olyan hivatalos és kimért. Elkérem a számát, aztán még vártunk pár szót, mielőtt mennie kell.

Igazság szerint nem tudom, mit várok a holnap esti Qtől, de adni akarok egy esélyt & a tovább lépésre, egy új kezdetre. Alapvetően ritkán kezdek idősébb pasival, de talán most erre van szükségem, különben nem fogott volna meg. Mindegy, nem izgulom túl, inkább csak sodródom az árral, abban amúgy is elég profi vagyok &

Este meg sem lepődök, hogy Stephen kérd és nélkül átjön. Köszön, és amikor elmegy mellettem, egy puszit ad az arcomra, aztán letesz egy szatyrot a nappali asztalára.

Hoztam neked vacsorát, pont arra jártam szólal meg. Belenézek a csomagba, elmosolyodom.

Kösz.

Hogy van a kezded? érdeklődik, és amikor felmutatom a csuklómon a kötetet, elkomorodik. Meg kellene nézetned.

Már megtettem vonom meg a vállamat. Nincs komolygáz, kenem valami kenőccsel, és elmúlik, úgyhogy nem tekerem ki érte a nyakadat. Most viszont várj pár percet, mert el kellett jönnöm melőled a körház miatt, ezt viszont be kell fejeznem.

Oké hagyja rá, és leül velem szemben a kanapéra. Addig tényleg meg sem szólal újra, még hátára nem dőlök, ezzel jelezve, hogy készen vagyok.

Holnapra van valami terv? k érdezi. Nem v álaszolok azonnal, mert azon gondolkodom, hogy beavassam-e, vagy inkább ilyen hallgassak, de úgysem tudnám megkérdezni. Innentől egyébként sem titkolni akarom a magánéletemet, hanem elérni, hogy tartsa tiszteltben.

Nem érek rá.

Hogyhogy?

Randim van.

Zaklatott lélegzetvétel után fagyos némaság honol a szobában. Direkt nem pillantok fel, minden figyelmemet az elöttem heverő laptopnak szentelem, és kívárok. Tudni akarom, mit reagál, csak azért, hogy tudjak, hogyan tovább.

Randid?

Igen.

Baszd meg, Matt és óhajtja. Felnevezek rá, látom rajta, hogy ideges, de mivel ezt szívesen tehetném, valami megváltozik. Háttradől, a támlára hajtja a fejét, az arcára érdeklődő és költöznek. Hol szedted össze?

Annyira semleges a hangja, hogy nem tudom mire válni.

Akórán azban.

Nocsak vágya rákönyveden. Orvos, ápoló, beteg?

Orvos felelem. Lecsukom a gépemet, majd a szatyrot megragadva a konyhába indulok, Stephen pedig követ. Kipakolok az asztalra, és megfordulok, hogy tányt vegyek el Q, de beleütközöm Stephenbe.

Akkor ma este még szabad vagy? szuttogja a fölémből. Meglepődik, amikor elhúzódom.

Nem.

Mi? Miért? k érdezi. Továbbra sem távolodik el, be vagyok szorulva a teste és az asztal között, pedig kezd kényelmetlenül érválni a közelsége.

Nem megyek úgy neki egy ismerkedésnek, hogy előző nap még mással voltam válaszolom, Stephen meg elhúzza a száját. Arra számítok, hogy elenged, ehelyett tesz egy újabb kísérletet. Végigsimít az arcomon, a szemére hajol, a keze lassan siklik lefelé a mellkasomra, de elkapom a hasamra, és elfordítom a fejem a csókja előtt.

Jól lenne, ha felfognád, amit az előző mondtam.

Óvatosan állj közelebb, és a konyhaszekrényhez lépek, közben pedig próbálom lecsillapítani a szívverésem. Nem voltam messze a csóbulástól, de ezt neki véletlenül sem kell tudnia. Hátpillantok. Stephen továbbra is ugyanott áll, aztán szívesen ülne a helyet foglal, és hagyja, hogy eltegyem az ételt.

Tehát Lucas a múlt?

Előzőbe talál, és tudja is. Megvonom a vállamat, leülnek enni, igyekszem nem belegondolni.

Nem, de azon vagyok. Szívesen ajánlom neked, hogy ebből most maradj ki!

Annyiban hagyja, inkább engedi, hogy tényleg válasszak.

Victor teljesen más, mint amilyennek képzeltem. Ha akórán azon kívül van, vicces és szellemes is tud lenni, ritkán kimért vagy túlságosan komoly.

És miért pont orvos? k érdezem, mivel Qtt belekortyolok az italomba. Lehunyom a szememet, és kiévezem az ízt.

Érdék, hogy drága bort iszunk. Amikor megbeszéljük, hogy vacsorázni megyünk, álomban sem jutott eszembe, hogy egy ilyen helyet választ. Még nem döntöttem el, hogy felvágni akart, vagy elbizonytalanítani, de itt egy menü az átlagember számára egyhetes fizetés.

Gyógyítani akartam.

Szívesen cseréltek?

Eredetileg igen feleli, és elmosolyodik. Aztán valahogy nem olyan részlegen kötettem ki, ahol éleket mentenék.

Ésbánod? érdeklődöm, mire egy kis gondolkodás után megrázza a fejét.

Nem igazán. Rosszul viselem a halált, vallja be, és az asztalt kezdi bámulni maga előtt, mivel a folytatás.

Mégmedikus koromban rájöttem, hogy nagyon nehezen teszem túl magam egy-egy páciens elvesztésén, így inkább nyugodtabb lehetéseket kerestem.

Azén szerencsémre válaszolom, mire felnevet, és koccintásra nyújtja a pohárát. Csilingelve ültöm hozzá az enyémét. Kicsit közelebb hajlok hozzá.

Na, és elárulja a doktor úr, hogy szerzett itt asztalt ennyi idő alatt? Annyira gazdagnak épp nem tűnnek mondandóim, mire mosolyogva megcsóválja a fejét.

Jó, nyertél ismeri el. Abátyám a fészakács.

Azszép! deők ismét hátra. El akartál ijeszteni vagy ez valami furcsa teszt nálad? Kérdezek rá, ezzel viszont zavarba hozom.

Ami azt illeti, elég ritkán ismerkedem kezd bele némi csend után. És nézett meg, de nem is vettelek komolyan. Úgy értem &

Felfogtam, mire célzóvág a szavába inkább. Láthatóan megkönnyebbül, hogy nem kell túlmagyaráznia.

Ne haragudj, nem állt szándékomban megbántani.

Emiatt nem kell aggódnod biztosítom, mire bólint, és most rajta a sor, hogy Q hozzon zavarba engem.

Neked viszont a szemed sem rebtent az árak láttán.

Fizet éskor sem fog közlöm diplomatikusan, ha esetleg arra célozna, hogy Q terhelje a szímlát, de rögtön szabadkozik.

Nem így értettem. Csak úgy tűnt, otthonosan mozogsz ilyen környezetben.

Mert így van felelem, és felsóhajtok. Remélem, ez nem gond.

Dehogyan mondja gyorsan. Örülök, hogy nem vallat tovább, de azért egy rövid magyarázatot hozzászándok.

Eleg gazdag családból származom, de nem nagyon tartom velük a kapcsolatot, és általában a fényképet is kerülem.

Miért? faggat, de ezt már nem tervezem az orrára kötni, legalábbis még nem.

Erről talán máskor zárom rövidre a témát. Rögtön veszi a lapot, mert másról kezd beszélni.

Az este végére elmondhatom, hogy kedvelem Q-t. Harmincöt éves, intelligens, és határozott elképzelése van a világról. Pont az a típus, aki most nekem kell, és akiről Q nem tudom elképzelni, hogy Stephen levénne a lábatról, ha úgy adódna. Rádásul nem szereti a kalandokat, kapcsolatot keres, a legutóbbi fél éve értvéget, néhány év után. Belegondolni is durva, hogy ez nem a rekordja, én meg nyolc hónapot sem bírok kiheverni &

Feljössz egy italra? Kérdezem, mivel Q-t kiszállnánk a kocsiból. Három hete találkoztunk, és még egy csók se történt közöttünk, mert nem volt alkalmas a helyszín. Kezdek nagyon kiéhezett lenni, szeretnék tovább épni. Rádásul tegnap Stephen is tett pár kétértelmű megjegyzést, ami majdhogynem felért egy ajánlattal, és így elég nehéz ellenállni.

Vezetek.

Reggelre kimegy mondom a szemébe nézve, mire elmosolyodik, és leállítja a motort.

Komolyan lelkierőmet kérem, hogy ne támadjam le azonnal, amint a lakásba érünk, de Q más tempót diktál, ráér Qs és

ismerked Q, és ezzel teljesen meg Qrj ít.

Elk épeszt Qen lass ú és ér éki szeret Q. Tudja, mikor el ég, meddig mehet el, de a v égletekig elny újtja a k ényeztet ést.

Nem forralja, csak folyamatosan hev íti a v éremet, a gy öny ör sem robban ás, de a kisl ábujjamig belebizsergek. Forr ó cs ókokkal bor ít, miel Qtt mell ém d Ql.

Reggel óvatos cir ógat ásrá ébrednek. Kinyitom a szememet, és Victor mosoly ával tal álom szembe magam. Viszonzom, azt án egy gyors cs ók ut án felkelek.

K áv ézol? k érdezem.

Igen feleli, és hallom, ahogy fel ül az ágyon.

Mindj árt f Qz ök.

A konyh ába sietek, és am íg a k áv é elk ész ül, a f ürd Qbe megyek. Fogalmam sincs, mi az, ami zavar, de furcs án érzem magam. Az elm últ id Qszakban Stephen sz ámtalanszor aludt n álam vagy én n ála, de akkor nem volt ez a menek ülhetn ék, ami most. El Qtte meg &

Tudom, hogy h ülyes ég, m égsem b írok nem Lucashoz hasonl ítani mindent. Im ádtam mellette ébredni, vele valahogy annyira term észetesekek voltak az apr ós ágak is, de nem Victor hib ája, hogy ennyire sz étestem. Kell ez az öt perc egyed ül, hogy k épes legyek a szem ébe n ézni, ami ért kora reggel ahelyett, hogy ör üln ék neki, teljesen elbizonytalanodom. Le kell z árnom a m úttat, miel Qtt a j öv Q útj ába állna &

Minden rendben?

Persze v álaszalom, mik özben ben ézek a szekr énybe. Hogy iszod?

Feket én.

Meglepetten fordulok h átra, azt án elteszem az egyik b ögr ét, és egy cs ész ét veszek el Q helyette.

Meg nem b ír n ám inni komment álom, mire Victor r öviden felnevet.

Pedig gyorsan fel ébreszt.

Azt el tudom k épszelni.

Le ül ök vele szemben, és elgondolkodva kortyolom a k áv émat. Egy újabb k ül önbs ég, mert én édessz áj ú vagyok.

Sosem értettem, hogyan szerethetik az emberek a keser qt.

Nehezen t érsz magadhoz, vagy útban vagyok?

Tess ék? pillantok fel ijedten, mert ezek szerint nagyon l átv ányos a zavarom, és sem elijeszteni, sem megs érteni nem áll sz ánd ékomban.

Furcs án viselkedsz.

Ne haragudj, csak &

Hogy mondhatn ám an élk ül, hogy ne legyen f élre érthet Q? Fels óhajtok, és a b ögr ém m ög é rejt Qz ök. Érzem Victor tekintet ét magamon, biztosra veszem, hogy teljesen idi ót ának n éz.

Furcsa ism ét valaki mellett ébredni, ennyi az eg ész.

J ó, ez pont nem úgy hangzott, ahogy kellett volna, úgyhogy k ínomban a kezembe temetem az arcomat.

Matt?

Bocs, teljesen h üly én viselkedem motyogom az ujjaim m ög ött, azt án er Qt veszek magamon, elveszem a kezemet az arcom el Ql, és r án ézek. Zavarban vagyok, de nem tudom megmondani, mit Ql. És nagyon szeretn ém, ha nem érten éd f élre &

Semmi gond, ismerem az ér zést.

M ármint? k érdezek vissza értetlen ül, Victor pedig t ürelmesen újrafogalmazza.

Mit mondt ál, mikor ért v éget a legut óbbi kapcsolatod?

Lassan n égy h ónapja.

Néha nehéz felejtetni – mondja komolyan. Azt viszont döntsd el, k érlek, hogy ebben nekem milyen szerepet szánasz.

Tessék?

Csak bűfelejt Q nem akarok lenni – jelenti ki határozottan. Kedvellek, jó lenne, ha komolyan gondolnád. Vagy ha mégsem, akkor legalább szőlj róla!

Persze bűlontok. És nem, nem szórakozom veled, egyszer csak kicsit megzuhanтам. Legközelebb ilyen nem lesz ígéretem, mire elmosolyodik, én pedig végre megkönnyebbülök. Tetszik, hogy nem húzza fel magát a reakción, hanem megért, hogy idétlen. Azt hiszem, tényleg pont erre a hozzáállásra van most szükségem &

Na és bevált a pasi?

Hihetetlen, de Stephen több mint egy hónapot kibírt komolyabb kíváncsiság nélkül. Tapogatózott ugyan, de semmi nyílt rákérdezés. Le a kalappal ahhoz képest, ahogyan arra reagált, hogy újra próbálkozik. Viszont emiatt duplán gyanús volt ez a nagy csend.

Igen.

Mégsem teljesen nagyon boldognak állapítja meg, alaposan meglepve ezzel. Nem értem, mire céloz. Tény, hogy töltenék, ha azt mondanám, szétvet a szerelem, de boldogtalannak sem érzem magam.

Nem? Pedig kedvelem.

És mi a gond vele? faggat óvatosan tovább, és nekem tényleg fogalmam sincs, mire akar kilyukadni.

Honnan veszed, hogy gond van?

Látom rajtad, hogy valami zavar, Matty – feleli, bennem pedig azonnal felmegy a pumpa.

Ezt a hihetetlen felismerési készségedet máskor véletlenül ül pont nem tudod kamatoztatni, ugye? – kérdezek vissza élesen, de visszapatán róla a dühöm.

Ne beszélj mellé!

Én beszéllek mellé? – kérdezek vissza elképedve. Úristen, Stephen, kezeltesd magad!

Lelépek a futópadról, és otthagynom a fenébe. Nem jön ön utánam azonnal, megvárja, amíg lehiggadok. Nem tart sok áig, mert amilyen gyorsan felúztam magam, olyan gyorsan el is illan a mérgem.

Szóval nem mondd el?

Nincs semmi bajom.

Aha – mondja somolyogva, és csak az ért sem kattan le a térdéről. Tudod, kit etess ezzel!

Különben is, mit érdekel az étel?

Tehát minden tőled életese? Pár megtestesült álom?

Ne gúnyolódj már! Mi bajod?

Hülyét kapok a kérdésed és a Q, és attól még inkább, hogy nem tudom, hová fajul a beszélgetés. Csak az idegeimre akar menni, vagy konkrét célja is van? Stephennél sosem tudni &

Hogy nem mondd meg, mi a defekt, miközben látom rajtad, hogy valami nem oké.

Rémeket látsz.

Matty.

Megvonom a vállamat. Stephen nem adja fel, én viszont nem fogok vele üvölni a konditerem közepén, pedig nehezemre esik halkan beszélni.

Szóval jóképű? Bűlontok. Okos? Jófej? Újabb bűlontások. Lehet vele beszélgetni?

Bármiről.

Van humora?

Igen.

Jó vele a szex?

Aha, vágom rá gyorsan, Stephen pedig annyira áthatóan néz rám, hogy kinyögöm: Aktív.

Kiröhög, nekem pedig oda a maradék türelmem. Nem érdekel, hogy alig húsz perce érkeztem, az öltözőbe indulok.

Stephen nem teszi szóvá, hanem követ, és folyamatosan duruzsol.

Te hülye vagy, Matty. Ez így neked nem jár hosszú távon, higgy nekem!

Ezt hadd döntsem már el én. Különben is, egy ideje élvezem.

Hát persze vigyorgja, nekem meg kedvem támad köpeni törölni.

Emlékeztetnék & közelebb hajlok, hogy biztosan felfogja a szavaimat, és senki más ne hallja rajta kívülről.

Hogy te is aktívnek vallod magad. Elkapja a tekintetét, de most már végigmondom. Hányszor is feküdtél be alám mostanában?

Az más.

Miért is?

Mert kölcsönös volt válaszolja, és most rajtam a sor, hogy gúnyosan elmosolyodjak.

Ugyan már, Stephen. Két alkalommal kontra sok.

Erre nem tud mit felelni, csak felsóhajt, és visszamegy edzeni. Gyanítom, hogy abba fojtja az idegességét, de ez engem már nem érdekel.

[Előző Q](#)

[Következő Q](#)